

[Indenrigsministeren.]

er omsat et Privilegium, hvor den, der køber Privilegiet, betaler dette Privilegium ud fra den Opfattelse, at der vil sikkert ikke ske nogen Afløsning af de reelle Privilegier, og, dersom der sker en Afløsning, vil det sikkert ske under Hensyn til, hvad han nu har givet for dette Privilegium. Saa er det dog indlysende, at det ikke kan være saadan, at Staten skal betale den paagældende Mand under Hensyn til hans forkerte Vurdering af, hvad Staten eventuelt vil yde i Erstatning. Hvis en Køber af et Privilegium ønsker at give en Pris for dette, hvorved han fuldkommen ser bort fra de Rettigheder, Staten har, ja, saa er dog klart, at det kan Staten ikke paa nogen Maade anerkende skulde være Grudlaget for den Sum, Staten skulde betale ham.

Dertil kommer et andet Moment, som man ved Overvejelsen af hele dette Spørgsmaal maa tillægge den allerstørste Betydning. Man maa huske paa, at saadan som vort Apotekervæsen her i Danmark er, betales disse reelle Privilegier ikke altid — og det ved de, der køber, meget vel — efter, hvad Privilegiet er værd, men der betales en særlig Monopolværdi, fordi det er den eneste Vej, ad hvilken en Farmaceut i en tidlig Alder kan blive selvstændig Apoteker. Det er altsaa denne Adgang for en ung Mand til at blive Apoteker i en tidlig Alder, i 25 Aars Alderen f. Eks., som adskillige — det ved jo alle, der kender disse Forhold — er rede til at betale med en vis Sum Penge. Men ingen kan dog mene, at Staten skulde have Pligt til at honorere det, den Dag den kommer og skal afløse disse Privilegier. Nej, Staten skal være fair i hele dette Forhold, men Staten skal betale disse Privilegiers Værdi under Hensyn ogsaa til de Begrænsninger i Privilegiets Værdi, som Statens Beføjelse betyder.

Naar det ærede Medlem i denne Forbindelse siger, at der kan dog ikke være Tale om, at man vilde gaa til at oprette personelle Apoteker rundt omkring i Landet for at skade de bestaaende, saa vil jeg svare: Nej, det kan jeg ikke tænke mig at man vil gøre; men givet er det, at paa samme Maade, som der i de sidste Aar er sket Oprettelse af personelle Apoteker, som ved Konkurrence griber ind i bestaaende reelle Apotekers Omraade, paa samme Maade agter jeg at oprette saadanne personelle Privilegier i den kommende Tid, dersom der ikke opnaas en Ordning nu. Deri er der intet ufint, intet unfair, det

er en Fortsættelse af den Linie, der hidtil har været fulgt.

Jeg skal med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om Medicinpriserne sige, at det ærede Medlem ved meget godt, at det Forhold slet ikke kan debatteres paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde det her, idet han brugte det Udtryk, at det er den højtærede Minister og Sundhedsstyrelsen, der selv har fastsat Medicinpriserne, og saa kan man ikke bagefter komme og kritisere disse Medicinpriser. Det ærede Medlem ved meget vel, at Spørgsmaalet om Befolkningens Udgifter til Medicin aldeles ikke er afgjort alene ved, hvor de Medicinlakster sættes, som aarlig fastsættes administrativt. Det ærede Medlem ved meget godt, at Befolkningens Udgifter til Medicin afhænger af en Række Ting, som paavirkes af den Apotekerlovgivning, vi har her i Landet.

Det ærede Medlem ved, at f. Eks. hele det Forslag, der foreligger her om Farmakopé-Kommissionen, A-jour-Holdelse af den danske Farmakopé, A-jour-Holdelse af Formelsamlinger, giver større Mulighed for, at man ved Ordinerings af Medicin kan gaa over paa Mediciner, som koster Befolkningen mindre, selv om Medicinallaksten stadig er den samme. Jeg kan heller ikke tro, at det ærede Medlem kan mene — han kviede sig ogsaa lidt ved at sige det —, at Kontrollen med Specialiteterne ikke vilde faa nogen som helst Betydning; det ærede Medlem kan have større eller mindre Tro paa det, efter som han bedømmer det, Medicinfabrikanterne kan udover deres Metier.

Og med Hensyn til den Mulighed for Nedsættelse i Medicinpriserne, som en Nedsættelse af Apotekerafgiften medfører, kan det ærede Medlem heller ikke fastholde, at det Budget, der foreligger, ikke efter al Sandsynlighed vil kunne give Anledning til Nedsættelse af Afgifterne til Apotekerfonden. Det ærede Medlem anførte her selvfølgelig med Rette, at der er det usikre Element, Spørgsmaalet om, hvor meget Apotekerfonden skal svare i Amortisationsafgift, idet man ikke kender de kommende Aflysningssummer. Men det ærede Medlem kan meget vel se paa dette Budget, at her er Tale om en saa stor Afstand mellem Apotekerfondens Udgifter og dens Indtægter i den kommende Tid efter Ordningen, at det overhovedet ligger udenfor enhver Muligheds Grænse, at dette Interval skulde opluges af det, der skal ydes i Amortisationsafgift (C. J. F. Sven: Forhøjelse af Pensionerne). Ja, Forhøjelsen af Pensionerne er man jo i Stand til at beregne,